

FOAIE PAROHIALĂ

9 - 15 februarie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Rugăciunea celui care se îngrijește de cel bolnav

Doamne, fă să te văd astăzi și în fiecare zi în persoana bolnavilor tăi și, în timp ce-i îngrijesc, să-ți slujesc ție.

Chiar și atunci când te ascunzi în deghizarea inobservabilă a celui iritabil, ambițios și irațional, fă să te recunosc și să spun: „Isuse, pacientul meu, ce bine este a-ți sluji!”.

O, Doamne, dă-mi această credință văzătoare, astfel munca mea nu va fi niciodată monotună. Voi găsi mereu bucurie în a suporta capriciile altora și în a împlini dorințele tuturor celor săraci care suferă.

O, dragi bolnavi, când îl întruchipați pe Cristos îmi sunteți de două ori mai scumpi; și ce premiu este pentru mine a vă putea sluji.

Doamne, fă-mă receptivă pentru demnitatea înaltei mele chemări și marea ei responsabilitate. Nu îngădui ca să mă arăt vreodată nevrednică de ea prin faptul că pot cădea în duritatea inimii, în lipsa de prietenie și lipsa de răbdare. Și apoi, o Dumnezeule, pentru că tu ești Isus Cristos, pacientul meu, umilește-te pentru a fi și pentru mine un Isus răbdător. Fii îngăduitor cu greșelile mele și privește numai la dorința mea de a te iubi pe tine și de a-ți sluji în persoana fiecăruia dintre bolnavii tăi. Doamne, mărește credința mea, binecuvântează efortul și munca mea, acum și totdeauna. Amin.

(Sfânta Tereza de Calcutta)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Diana Maria Scurt, Vladimir Silaghi, Mihai Ciupleu și Vasile Erdei** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Când rugăciunea schimbă planurile Cerului

Nici o acțiune a noastră nu este auto-referențială, ci își dezvăluie bogăția sau sărăcia de conținut atunci când o punem în legătură cu restul vieții creștine. Luați de exemplu sacrificiile sau mortificările pe care cineva le-ar putea face. În sine sunt un lucru bun, însă ceea ce contează cu adevărat este să discernem ce stă la baza lor, care este motivația lor. Dacă nu e iubirea, de Dumnezeu sau de aproapele, devin sursă de mărire deșartă, iar viața noastră spirituală și însuși Dumnezeu reprezintă doar o oglindă a vanității în care să ne contemplăm narcisistic. Este exact ceea ce se întâmplă cu fariseul din evanghelie.

Cel puțin două lucruri ies în evidență din rugăciunea lui: orgoliul față de Dumnezeu și disprețul față de aproapele. Orgoliu, fiindcă Dumnezeu este redus la un simplu spectator, căruia fariseul îi expune înălțimea și complexitatea trăirii lui. Nu-i cere nimic, nici ajutorul, nici îndurarea, fiindcă nu are nevoie de ele. Numele lui Dumnezeu pentru el nu poate fi Isus, adică Dumnezeu-mântuiește, fiindcă nu are nevoie de mântuire. Face totul de unul singur. Seamănă enorm de mult cu bogatul ce își construiește hambare peste hambare, o variantă personală a Împărăției. Esențiala diferență însă este că acolo el e singur-cuc, deoarece e numai și numai pentru el. Acolo nu are loc nici Dumnezeu și nici aproapele. Dacă de Dumnezeu nu are nevoie, pe aproapele lui îl disprețuiește: „eu nu sunt ca acest vameș”. Deoarece nu le cere de la Dumnezeu, ajutorul sau îndurarea sunt cuvinte pe care nu le cunoaște. Și deci nu le oferă celorlalți.

Cât de trist este pentru un om care își face un scop în viață din împlinirea Legii, să fie atât de orb încât să nu vadă că merge exact în direcția opusă. Dacă plinirea Legii constă în iubirea de Dumnezeu și de aproapele, el trăiește un eșec lamentabil exact în aceste lucruri esențiale. Și continuă ca și cum totul ar decurge perfect, să-și plătească taxele la Templu, să postească, s.a.m.d. (...)

Credeți că fariseii existau doar pe vremea lui Isus? Nici vorbă, există și astăzi! Cineva vorbea despre un domn respectabil, ce nu lipsea o dată de la biserică și de la rugăciune, însă asistând odată la înmormântarea unei femei ușoare a răbufnit: „păcat că îi dau voie să fie îngropată într-un cimitir creștinesc. Ar trebui să fie înmormântată cu animalele!” Oare nu e o formă de a spune: „Doamne îți mulțumesc că nu sunt ca ea”. Gurile misticilor spun că și-ar ispăși și acum Purgatoriul din cauza acestei judecăți...

Așadar, mergeți la biserică? Țineți posturile? Vă rugați? Foarte bun lucru faceți! Pentru o ultimă verificare însă, puneți-vă în genunchi la fel ca vameșul din evanghelie și oricât de perfecți sau în regulă cu Dumnezeu v-ați simți, bateți-vă pieptul din cauza păcatelor și ascultați cu atenție: să nu se audă nici cel mai mic sunet metalic, de chimval răsunător... Suntem cu toții datori să verificăm zi de zi, clipă de clipă autenticitatea trăirii noastre de creștin; datori să discernem dacă o mai mare iubire de Dumnezeu și de aproapele este rodul rugăciunilor și posturilor noastre. (...)

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla